

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010313
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010313.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. Z., nar. XX.XX.XXXX v Krompachoch trvale bytom D., S. XXXX/X, invalidný dôchodca,

uznáva sa za vinného, že

dňa 14.04.2021, okolo 17:00 hod., vošiel do predajne potravín firmy I. - A. Š., S.. X.. F.. Ľ., so sídlom Ľ., I. XXXX/XX, nachádzajúcej sa v Kežmarku, G. E. Č.. XX, okres Kežmarok, kde predaj tovaru prebieha formou pultového predaja, pričom tam prítomnú predavačku F. S.D. stojacu za predajným pultom požiadal o tovar - jednu fľašu alkoholu "Hruška - Klasik" o objeme 0,5 l v hodnote 4,95 EUR, dva balíčky cigariet zn. LM červenej farby v celkovej hodnote 8,- EUR, z vedľajšieho pultu vzal 1 ks časopis s názvom "Teleplus" v hodnote 0,69 EUR, ktorý položil na predajný pult, kde predavačka F. S. uvedený tovar postupne blokovala do pokladne, pričom tento tovar si začal postupne ukladať do svojho ruksaku a predavačka F. S. uviedol, že ešte niečo zabudol kúpiť, z ktorého dôvodu fingoval telefonický rozhovor s inou osobou prostredníctvom svojho mobilného telefónu, kde po ukončení fingovaného telefonického hovoru, požiadal predavačku F. S. ešte o 1 ks hovädzieho a 1 ks kuracieho bujónu a pokračoval v ukladaní už vyloženého tovaru na predajnom pulte do svojho ruksaku, kde počas ukladania tovaru z tohto vytiahol nabitý paralyzér bližšie nezisteného typu a následne, v okamihu vyloženia 2 ks bujónov na predajný pult zo strany predavačky F. S., vošiel za predajný pult, chytil túto ľavou rukou za jej plece a pravou rukou, v ktorej držal nabitý paralyzér, ju udrel týmto paralyzérom po zápästí jej ľavej ruky a do pravého ramena, pričom F. S.Š. spadla za predajným pultom na podlahu predajne, kde ju udieral predmetným paralyzérom do oblasti hrudníka, krku a pravého boku, na čo menovaná začala kričať "moje srdce, moje srdce", následne od F. S. odstúpil, prešiel pred predajný pult, z ktorého zobral svoj ruksak s naloženým a nezaplateným tovarom, bez 2 ks bujónov, ktoré ostali na predajnom pulte a z predajne ušiel, kde týmto svojím konaním spôsobil predavačke F. S. zranenia - pomliaždenie zápästia vľavo, pravého ramena, sedacej oblasti vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia do 7 dní a taktiež spôsobil škodu na tovare pre I. - A. Š., S.. X.. F.. Ľ., so sídlom Ľ., Q.. I. Č.. XXXX/XX, v celkovej hodnote 13,64 EUR,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona.

§

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 28.07.2021 obžalobu pod sp. zn. Pv 169/21/7703-34 na A. Z. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2021 bol obžalovaný A. Z. poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodenej F. S., ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného A. Z. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a následne na hlavnom pojednávaní súd prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, kedy obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním použil proti poškodenej F. S. násilie, pri ktorom použil paralyzér ako zbraň a konal tak v úmysle zmocniť sa cudzej veci - tovaru patriaceho spoločnosti I.-A. Š., S..X..F., čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana života a zdravia ľudí spojená s ochranou majetku pred neoprávneným zásahom zo strany cudzích osôb /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov vypracovanej dňa 05.05.2021 o správaní sa obžalovaného počas výkonu väzby vyplýva, že obžalovaný pracovne zaradený nebol. Obžalovaný tiež nebol disciplinárne odmenený a ani potrestaný. Pre krátkosť pobytu obžalovaného vo väzbe nie je možné hodnotiť jeho pracovnú morálku. Z správy o povesti obžalovaného vypracovanej v prípravnom konaní dňa 24.05.2021 mestom Kežmarok vyplývajú iba rodinné a majetkové údaje o obžalovanom s tým, že obžalovaný nemá záznam v evidencii priestupkov Mestskej polície Kežmarok. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný nemá v tejto evidencii záznam o spáchaní priestupku. Z odpisu Registra trestov SR generovaného elektronicky ku dňu 13.10.2021 vyplýva, že obžalovaný má jeden záznam o odsúdení a to v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T 167/2011 pre skutok právne kvalifikovaný podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kedy sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienčne odloženého výkonu trestu odňatia slobody osvedčil. Zároveň riadne vykonal v tomto konaní uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel. Z tohto dôvodu sa na obžalovaného vo vzťahu k tomto odsúdeniu hľadí, akoby nebol odsúdený.

Súd tiež na návrh obžalovaného, resp. jeho obhajcu vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré súdu predložil obžalovaný. Z poštových poukazov na účet, ktorých odosielateľom je obžalovaný vyplýva, že obžalovaný uhradil poškodenej Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. sumu 7,12 Eur a poškodenému I.-A. Š., S..X..F.. sumu 13,64 Eur a to v oboch prípadoch titulom náhrady škody. Zároveň dňa 08.10.2021 zaslal poškodenej F. S. list, v ktorom sa ospravedlnil za svoj neuvážžený čin, ktorý spáchal a veľmi ľutuje, čo sa stalo a že jej spôsobil zdravotné a pracovné problémy. Nerozumie, prečo konal tak skratovo a svojho konania ľutuje. Poškodenej sa ospravedlnil za svoje nerozumné konanie. Obžalovaný sa aj na hlavnom pojednávaní poškodenej F. S. ospravedlnil a vyjadril ľútosť nad svojim konaním. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 191,10 Eur mesačne. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P 7/2016 zo dňa 13.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2017 súd rozviedol manželstvo obžalovaného navrhovateľa a odporkyne K. Z. a na čas po rozvode zveril maloletú K. Z. do starostlivosti matky. Obžalovaného ako jej otca zaviazal prispievať na jej výživu sumu 30,- Eur mesačne vždy k rukám matky. Súd styk obžalovaného s maloletou týmto rozsudkom neupravil.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil tri poľahčujúce okolnosti. Prvou z nich je, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu viedol riadny život /§ 36 písm. j) Trestného zákona/. Obžalovaný sa nedopustil žiadneho priestupku a odsúdenie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 167/2011 je jednak zahľadené a jednak k nemu došlo pred desiatimi rokmi od spáchania prejednávaneho trestného činu. Obžalovaný tak po celú dobu od posledného odsúdenia viedol riadny život a teda ani toto odsúdenie nie je prekážkou na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Druhou súdom priznanou poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu /§ 36 písm. k) Trestného zákona/. Obžalovaný uhradil obom poškodeným Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. a I. - A. Š., s.r.o. majetkovú škodu, ktorú im spôsobil a vo vzťahu k poškodenej F. S. sa pričínil o odstránenie alebo zmiernenie škodlivých následkov trestného činu na jej psychickom zdraví a to písomným ako aj ústnym osobným ospravedlnením za svoje konanie. Okrem toho súd zohľadnil aj ďalšiu priznanú poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní k trestnému činu priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. U obžalovaného súd nezistil existenciu žiadnej z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona.

Preto pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 3:0, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 188 ods. 2 Trestného zákona od 7 rokov až do 12 rokov upravil v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona tak, že postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní od 7 rokov až do 10 rokov a 4 mesiacov.

Na jednej strane súd musí nutne zohľadniť závažnosť trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal a ktorá je vyjadrená trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od sedem rokov až do dvanásť rokov určenej Trestným zákonom. Konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, predstavuje významný zásah do práv poškodenej F. S. na jej fyzickú integritu a v neposlednom rade aj na majetok poškodeného prevádzkovateľa predajne potravín. Obžalovaný sa trestného činu lúpeže dopustil so zbraňou, za ktorú je nutné nepochybne považovať paralyzér, a hoci ho obžalovaný nepoužil spôsobom na ktorý je určený (elektrický výboj), použil ho ako zbraň tým, že ním udieral do tela poškodenej. Hoci materiálny následok trestného činu vyjadrený odcudzeným tovarom je pomerne nízky, následok, ktorý obžalovaný spôsobil na telesnom a psychickom zdraví poškodenej už taký nepatrný nebol. Poškodená F. S. pri útoku okrem zranení na tele utrpela šk. Preto závažnosť obžalovaným spáchaného trestného činu, intenzita

použitého násillia zvýraznená údermi paralyzéro m ako aj následok tohto trestného činu indikujú nutnosť uloženia trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme.

Pri úvahách súdu o ukladaní trestu odňatia slobody, ktorý súd musí v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona uložiť, bolo rozhodujúcim správanie obžalovaného po spáchaní skutku, ktorého sa dopustil a jeho snaha po náprave. Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu na hlavnom pojednávaní priznal a jeho spáchanie skutočne úprimne oľutoval. Lútosť obžalovaného, a nie oba formálneho charakteru, ako je toho súd často svedkom u iných obžalovaných, bola vyjadrená úprimne a vyplýva aj z listu adresovaného poškodenej. Obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a sám svoje konanie označil za skrat, ktorého vzniku nerozumie. Obžalovaný teda nie je kriminálne narušenou osobou a toto jeho konanie je možné považovať iba za ojedinelé vybočenie z riadneho spôsobu života, ktorý doposiaľ viedol. Vzhľadom na tieto osobné pomery obžalovaného súd videl priestor na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej výmere (aj po úprave jej hodnej hranice podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona) od 7 rokov až do 10 rokov a 4 mesiace by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na ochranu spoločnosti podľa presvedčenia súdu postačuje aj trest kratšieho trvania.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktorý súd aplikoval, v kontexte vyššie uvedených úvah súdu, súd predovšetkým zdôrazňuje pomery páchatel'a, ktoré majú vzťah k jeho osobnostnému hodnoteniu a ktoré charakterizujú obžalovaného ako objekt trestu. Mimoriadnosť zníženia trestu vyžaduje mimoriadnosť okolností na aplikáciu tohto inštitútu, čo je naplnené len vtedy, ak tieto okolnosti budú skutočne významného charakteru. Tu je potrebné zdôrazniť, že je nevyhnutné komplexné zhodnotenie rodinných, osobných a charakterových pomerov obžalovaného a to nielen v čase spáchania trestného činu ale predovšetkým v čase rozhodovania o treste. Všetky tieto okolnosti musia byť každá sama o sebe ale zároveň aj v ich súhrne tak významné, že trest odňatia slobody ukladaný v zákonnej trestnej sadzbe od siedmich rokov do desiatich rokov a štyroch mesiacov by hoci aj na úplne dolnej hranici obžalovaný pociťoval podstatne citeľnejšie ako ostatní páchatelia podobných trestných činov. Mimoriadnosť tohto zníženia je daná aj už spomenutou závažnosťou trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil, najmä z hľadiska jeho následku ale tiež je daná samotnou jeho podstatou vyplývajúcou z jeho objektu.

Preto súd po zvážení osoby obžalovaného a jeho postoj k trestnému činu, to všetko zvýraznené výraznou prevahou poľahčujúcich okolností dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov je postačujúci na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je predovšetkým náprava obžalovaného v tom, aby si obžalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody uvedomil následky svojho konania a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa zaradil do riadneho života spoločnosti, ktorý predtým viedol. Tento trest má tak význam nielen z hľadiska individuálnej prevencie ale aj z hľadiska generálnej prevencie, kedy bude odkazom všetkým potencionálnym páchatelom takejto násilnej trestnej činnosti, že im bude v prípade dokázania viny uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Tento trest vyjadruje aj následok, ktorý obžalovaný poškodenej F. S. spôsobil a spôsob spáchania trestného činu.

Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Pretože poškodenému I.- A. Š., s.r.o. bola škoda, ktorú si uplatnil do skočenia prípravného konania obžalovaným uhradená a poškodená F. S.Á. si náhradu škody do skončenia prípravného konania neuplatnila, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval. Poškodená Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. sa ešte v priebehu prípravného konania svojich procesných práv poškodeného vzdala. proti inému použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia

na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.